Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 445

est ꝙ sex pedes habꝫ insup alas possidet
Elephas aūt cum sit immane aīal: nec
alas possidet. ⁊ tm̄ quatuor pedes habꝫ
Cui barnabas. Stulte tue questioni re
spondere pfacile possem. si veritatis cau
sa discende q̄rere videris. Sed nunc de
creaturis nobis dicere aliquid absordū
est cum a nobis creaturaꝝ cōditor igno
retur. q2 em̄ creatorem non cognoscitis.
iustum est vt in creaturis erretis. Hoc
verbum cordi clementis pbi valde inhe
sit: ita ꝙ fidem xp̄i instructus a barnaba
recepit. ⁊ in iudeam ad petrum postmo
dum ꝑperauit. Quem ille de fide xp̄i in=
struxit: ⁊ aīe immortalitatem euidenter
edocuit. Eo tp̄e symon magus duos
discipulos habebat. scꝫ aquilam ⁊ nicetā
qui eius fallacias agnoscentes eum reli=
querunt ⁊ ad petrū confugerunt. ⁊ eius
discipuli sunt effecti. Cum autez petrus
clementem de sua interrogasset ꝓgenie
ille quid mr̄i ⁊ fratribus ⁊ patri accide=
rit: p orbem enarrauit: addens ꝙ crede=
bat ꝙ mater cum fr̄ibus in mari pijssent
pr̄ vero aut merore aut similiter naufra
gio interisset. Qd̄ audiens petrus: lacri
mas continere non potuit. Quadaz aūt
vice petrus cum discipulis suis antara
dum ⁊ inde ad insulaz p sex miliaria di=
stantem. in qua macidiana mater clemē
tis morabatur: venit. vbi quedā colūne
vitree mire magnitudinis erant. Quas
cum petrus cū ceteris miraretur. vidēs
ipsam mendicantem. cur nō potius suis
maibus oparet: increpauit. Que r̄ndit
Spēm tm̄ mi dn̄e habeo manuum. que
meis sic sunt debilitate morsibus vt oi=
no sint insensibiles effecte. Atqꝫ vtinaz
me in mare p̄cipitassem vt vltra non vi
uerem. Cui petrus. Quid est qd̄ loq̄ris
Nescis q2 aīe eoꝝ q̄ se interimunt graui
ter puniunt. Cui illa. Utinam hꝰ mihi
certum fieret ꝙ aīe post mortem viuant
Libenter em̄ meipsam occiderem vt sal
tem vna hora dulces meos natos vide=
re possem. Cumqꝫ petrus ab ea causam
tante tristicie interogasset. ⁊ illa ei ordinē

geste rei narrasset: ait petrus. Est q̄dam
adolescēs apud nos noīe clemēs q̄ hec q̄
refers mr̄i ⁊ fr̄ibus asserit accidisse. Qd̄
illa audiēs nimio stupore pcussa corruit
Cumqꝫ ad semeipsam redisset: cum lacri
mis ait. Ego sum adolescentis mr̄. Et
ꝓcidens ad pedes rogare eum cepit: vt
sibi filium suū festināter ondere digna=
retur. Cui petrus. Cum adolescentem
videris paululuz dissimula. quousqꝫ ab
insula cum naui egrediamur. Qd̄ cum
se facturam ꝓmisisset. tenēs petrus ma
num eius ipsam ad nauem vbi erat cle
mens: ducebat. Uidens vero clemens
Petrum manu mulierē ducentē: ridere
cepit. Mox aūt vt mulier iuxta clemen
tem fuit. se continere non potuit: sed sta
tim in amplexus eius ruit. ⁊ crebro oscu
lari cepit. Quam ille tanq̄ insanientem
mulierem cum indignatōne repellebat
⁊ aduersus petrum indignatione non
modica mouebatur. Cui petrus. Quid
agis o fili clemens. Noli repellere mr̄eꝫ
tuam. Qd̄ cum audisset clemens. lacri=
mis infusus sup matrem iacentem con
cidit ⁊ eam recognoscere cepit. Tūc ad
preceptum petri hospita sua q̄ paralitica
iacebat adducitur. ⁊ ab eo continuo li=
beratur. tunc mater clementem de patre
interrogauit. cui ille. Ad te querendum
iuit. ⁊ vltra non rediit. At illa audiēs.
solummodo suspirauit. grande enim ꝓ
filio inuento gaudium habens. reliq̄s
consolabatur merores. Intera cum ni=
ceta ⁊ aquila deessent ⁊ redeuntes mu=
lierem cum Petro vidissent. que nam
sit hec mulier percontantur. Quibus
clemens ait. Mater mea est quam mihi
deus redonauit per dominum meum
petrum. Post hec petrus omnia eis per
ordinem enarrauit. Que cum audisset
Niceta et Aquila. subito surrexerunt
et obstupefacti conturbari ceperunt.
dicentes. Dominator domine deus
vera ne sunt hec an somnium est quod
audiuimus? Tunc Petrus. Fili non
inquit nos insanimus. hec vera sunt.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0445
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG